

forsikringsvirksomhed i lande uden for De europæiske Fællesskaber.“

## § 2.

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. januar 1978, jfr. dog stk. 2.

*Stk. 2.* Virksomheder, der skal registreres fra lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet senest den 22. december 1977.

*Stk. 3.* Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de fornødne overgangsbestemmelser.

## Bemærkninger til lovforslaget.

### Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget indeholder ændringer i merværdiafgiftsloven som følge af »Rådets 6. direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.« (EFT nr. L 145 af 13. juni 1977).

Dette EF-direktiv må ses på baggrund af en Rådsafgørelse af 21. april 1970 (EFT nr. L 94 af 28. april 1970, s. 19), hvorefter medlemsstaternes finansielle bidrag til EF fra den 1. januar 1975 bl. a. skulle bestå af en andel af det fælles beregningsgrundlag for medlemsstaternes merværdiafgift (højest 1 pct. af momsregningsgrundlaget). For at opnå en retfærdig fordeling af denne forpligtelse skulle beregningsgrundlaget for merværdiafgiften være ens i alle medlemsstater, d.v.s. at især bestemmelserne om afgiftspligtens – og dermed afgiftsfritagelsernes – omfang skulle harmoniseres inden for EF. Rådsafgørelsen indebærer ikke en harmonisering af afgiftssatserne.

Rådsafgørelsens tidsfrist for harmoniseringens gennemførelse (1. januar 1975) kunne ikke overholdes, og ifølge direktivets indhold skal tilpasningen af medlemsstaternes merværdiafgiftslove til direktivets bestemmelser nu ske senest den 1. januar 1978. Rådets afgørelse af 21. april 1970 indeholder en bestemmelse om, at de medlemsstater, som på det oprindeligt fastsatte ikrafttrædelsestidspunkt for direktivet, d.v.s. den 1. januar 1975, endnu ikke anvender det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften, i stedet for til EF skal indbetale et finansbidrag, som beregnes på grundlag af bruttonationalindkomsten. Da direktivet som nævnt først blev vedtaget i 1977, har alle medlemsstater hidtil betalt et finansbidrag på grundlag af bruttonationalindkomsten. Dersom tidsfristen 1. januar 1978 ikke kan overholdes af en medlemsstat, skal denne for den følgende periode betale finansbidrag som hidtil. Hvis tidsfristen ikke kan overholdes af mindst 3 medlemssta-

ter, skal alle medlemsstater betale finansbidrag som hidtil.

6. momsdirektiv tilvejebringer ikke den i Rådsafgørelsen af 21. april 1970 forudsatte fuldstændige harmonisering af afgiftsgrundlaget inden for EF, idet medlemsstaterne for en række nærmere specificerede varer og tjenesteydelser indtil videre kan bibeholde deres nugældende ordning, d.v.s. afgiftspligt, henholdsvis afgiftsfritagelse, som ikke er i overensstemmelse med direktivets hovedbestemmelser. Direktivet taler i denne forbindelse om en overgangsperiode på indledningsvis fem år, hvorefter EF-rådet med énstemmighed træffer afgørelse om en eventuel ophævelse af disse undtagelser eller af nogle af dem. Afgivelserne fra det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften medfører, at der ved overførsel til EF af en andel af medlemsstaternes afgiftsprovenu skal kompenseres for disse afvigelser.

Som eksempler på afvigelser fra det fælles beregningsgrundlag, som Danmark er berettiget til at bibeholde, kan nævnes, at man fortsat kan fritage personbefordring og afsætning af jord og fast ejendom for moms, ligesom man fortsat kan opkræve afgift af radio- og fjernsynslicens og visse offentlige kulturelle tjenesteydelser, såsom teaterforestillinger.

Den gældende momslov er udformet som en generel vareafgift, d.v.s. at alle varer er omfattet af afgiftspligten, medmindre de udtrykkeligt er undtaget. For tjenesteydelseernes vedkommende er kun de ydelser afgiftspligtige, som udtrykkeligt er opregnet i loven.

I overensstemmelse med 6. momsdirektiv er lovforslaget udformet således, at også afgiften på tjenesteydelser bliver generel. Fritaget for moms er således kun de tjenesteydelser, der udtrykkeligt undtages fra afgiftspligten.

Direktivet indeholder dog så mange undtagelser fra afgiftspligten – dels varige, dels gældende indtil videre – at overgangen fra det nuværende system til en generel moms på tjenesteydelser kun